

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Struzik
Sędziowie:	SSA Zbigniew Ducki SSA Grzegorz Kręzolek (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Katarzyna Wilczura

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2017 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w W.

przeciwko P. M. i J. S. (1)

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 27 kwietnia 2016 r. sygn. akt I C 376/15

1. oddala apelację;

2. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanych kwoty po 4 410 zł (cztery tysiące czterysta dziesięć złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Zbigniew Ducki SSA Andrzej Struzik SSA Grzegorz Kręzolek

Sygn. akt : I ACa 192/17

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W., w pozwie skierowanym przeciwko P. M. i J. S. (1) wniosła o:

- zasądzenie od pozwanych kwoty 40.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dobrego imienia strony powodowej,

- zobowiązanie ich do zaprzestania ich dalszych naruszeń tego dobra poprzez rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji na temat jej działalności,
- zobowiązanie do opublikowania treści wyroku poprzez podanie go do publicznej wiadomości, w terminie 14 dni od dnia jego uprawomocnienia się , a także
- nakazanie obu naruszcicielom złożenia oświadczenia o następującej treści:

„My niżej podpisani, w związku z prowadzoną przez nas działalnością gospodarczą pod nazwą (...) s.c. P. M., J. S. (1), będącą działalnością konkurencyjną w stosunku do (...) sp. z o.o. – w związku z naruszeniem dobrego imienia spółki (...) sp. z o.o. – przepraszamy zarząd spółki (...) Sp. z o.o. oraz Pana A. Ś. (1) za naruszenie dobrego imienia spółki poprzez rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji dotyczących sytuacji finansowej i prawnej spółki (...)sp. z o.o., a w szczególności wykorzystywanie w sposób nieuprawniony przez nas wieloletniego doświadczenia technologicznego, rynkowego oraz kompetencyjnego spółki (...) sp. z o.o. Ponadto, oświadczamy, iż nigdy w przyszłości nie dopuścimy się powyższych nieetycznych działań”

Powódka domagała się również obciążenia przeciwników procesowych kosztami postępowania.

Motywuując zgłoszone żądania podniosła , że jest kontynuatorką tej działalności gospodarczej , którą prowadziła spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w D..

W ramach tej działalności w związku z tym , że w dniu 2 października 2014 r. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w K. ogłosił przetarg nieograniczony nr (...), na wykonanie zamierzenia inwestycyjnego pn. „Budowa kabla średniego napięcia 15 kV pomiędzy elektrownią wodną w Ś. a (...) W., gminy: M. i W., pow. (...), woj. (...)”, złożyła ofertę dostawy kabla średniego napięcia 15 KV , która spełniała wszystkie warunki określone w SIWZ. Swoją ofertę na dostawę takiego kabla złożyli także pozwani, działający w ramach struktury spółki cywilnej (...) w C.

W czasie trwania procedury przetargowej, pozwani poinformowali M. B. z Inspektoratu (...) Zbiornika W. Ś., że (...), znajduje się w stanie upadłości, przedkładając stosowne postanowienie Sądu Rejonowego (...) w K.z dnia 17 lutego 2014 r. o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika.

Równocześnie pozwani wskazywali, że spółka (...) spółka z o.o. z siedzibą w W. jest powiązana z upadłym przedsiębiorcą, w związku z czym również ona objęta jest postępowaniem upadłościowym.

W ocenie powódki postępowanie pozwanych miało na celu zdyskredytowanie oferty E. C. , prowadząc do wykluczenia spółki z postępowania przetargowego. Tego rodzaju działanie naruszyło dobre imię spółki jako osoby prawnej, jej renomę i markę na rynku dostawców kabli średniego napięcia .

Informacja , którą w ten sposób pozwani rozpowszechnili była nieprawdziwa albowiem brak było jakiegokolwiek związków majątkowych czy organizacyjnych pomiędzy powódką a przedsiębiorstwem , które jednoosobowo prowadził A. Ś. (1).

Odpowiadając na pozew pozwani domagali się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na ich rzecz od powódki kosztów postępowania.

W swoim stanowisku procesowym, wskazali , iż spółka z W. bezpodstawnie uznaje się za „kontynuatorkę „ działalności spółki z o. o. (...) w D. , która obecnie faktycznie nie funkcjonuje dla braku zarządu ani , tym bardziej, A. Ś. (1) , w ramach Przedsiębiorstwa Handlowo Usługowego (...) w D. , którego upadłość likwidacyjna została ogłoszona postanowieniem Sądu z 17 lutego 2014r.

O tego rodzaju związkach nie świadczy, ich zdaniem , w szczególności okoliczność , iż A. Ś. (1) został dyrektorem generalnym w przedsiębiorstwie prowadzonym przez powódkę.

Nie zaprzeczyli , że rozmowa z M. B. miała miejsce. Przeprowadził ją P. M. ale nie podczas trwania procedury przetargowej ale wcześniej, bo 25 sierpnia 2014r. Jej treść nie mogła stanowić jednak naruszenia dobrego imienia strony powodowej albowiem odnosiła się ona wyłącznie do osoby A. Ś. i jego statusu jako jednoosobowego przedsiębiorcy , w konsekwencji ogłoszenia jego upadłości.

Poza tym odpowiedzialność pozwanych jest wykluczona także dlatego , iż informacja o upadłości była informacją prawdziwą i powszechnie dostępną.

Stanowczo zaprzeczyli natomiast , aby przekazywana informacja mogła , w swojej treści, wiązać fakt ogłoszenia upadłości ze stroną powodową .W informacji nazwa powódki nie była wymieniana , a pomiędzy upadłym a spółką z W. nie ma i nie było uprzednio, żadnych powiązań kapitałowych czy organizacyjnych.

Argumentowali także , iż nigdy nie brali udziału w procedurze przetargowej , a jedynie , podobnie jak strona powodowa , oferowali potencjalnym wykonawcom , którzy mogli być wyłonieni w przetargu, kabel średniego napięcia, niezbędny do wykonania zadania inwestycyjnego budowy kabla pomiędzy elektrownia a W..

W toku postępowania rozpoznawczego strona powodowa , podtrzymywała stanowisko, iż jest kontynuatorem działalności gospodarczej spółki z o. o. (...) w D. oraz A. Ś. pod firmą PHU (...).

Ponadto rozszerzyła podstawę faktyczną powództwa twierdząc , że źródłem naruszenia jej dobrego imienia była także , powstała po dacie wniesienia pozwu , treść korespondencji elektronicznej , z 19 i 23 grudnia 2014r pomiędzy pozwanym P. M., a M. J. ze spółki (...) ,która była wykonawcą zadania inwestycyjnego, w postaci budowy kabla.

Konsekwencją tych działań było pismo z dnia 29 grudnia 2014 r. skierowane przez wykonawcę do zamawiającego – Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w K., realizującego inwestycję w Ś., w którym wskazano, że dostawca kabla – (...) jest w upadłości. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w K. wobec tych informacji wstrzymał realizację kontraktu na dostawę kabla przez powódkę.

Na rozprawie w dniu 13 kwietnia 2016 r. pełnomocnik strony powodowej cofnął pozew , w zakresie żądania zobowiązania pozwanych do złożenia oświadczenia woli mającego doprowadzić do odwrócenia skutków dokonanego naruszenia.

Wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2016r , Sąd Okręgowy w Krakowie :

- umorzył postępowanie w części dotyczącej żądania złożenia przez pozwanych oświadczenia restytucyjnego [pkt I],
- w pozostałym zakresie powództwo oddalił [pkt II] ,
- zasądził od strony powodowej , tytułem kosztów procesu , na rzecz :

a/ pozwanego P. M. kwotę 2 777 zł i

b/ pozwanego J. S. (1) kwotę 3 103 zł [pkt III i IV wyroku]

Sąd I instancji ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia

A. Ś. (1) od dnia 30 stycznia 2009 r. prowadził działalność gospodarczą, pod nazwą Firma Handlowo – Usługowa (...) w D..

Postanowieniem z dnia 17 lutego 2014 r., sygn. akt VIII GU 243/13/S, Sąd Rejonowy (...) w K., VIII Wydział Gospodarczy ogłosił jego upadłość, obejmującą likwidację majątku.

Od dnia 20 lipca 2012 r. do rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy (...) w K., XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, pod numerem KRS (...) wpisana jest spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą w D..

Jedynym wspólnikiem w wymienionej spółce jest A. Ś. (1). Obecnie spółka nie posiada zarządu.

Od dnia 2 kwietnia 2014 r. do rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy(...)w K. XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, pod numerem KRS (...) wpisana jest spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w W..

Jedynym wspólnikiem w wymienionej spółce jest M. F. (1). Funkcję Prezesa jednoosobowego zarządu pełni jedyna wspólniczka.

A. Ś. (1) jest zatrudniony w powodowej spółce na stanowisku Dyrektora Generalnego od początku jej działalności.

W sierpniu 2014 r. , pozwany P. M., skontaktował się telefonicznie z M. B., który był inspektorem nadzoru inwestorskiego podczas realizacji przez Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w K. inwestycji budowy elektrowni wodnej w Ś..

Podczas tej rozmowy pozwany poinformował go, że dostawca kabla , A. Ś. (1) jest w stanie upadłości. W trakcie tej rozmowy padała nazwa pod którą prowadził on działalność gospodarczą PHU (...) w D..

M. B. wiedział , że w projekcie inwestycji przewidywano wykorzystanie kabla średniego napięcia typu T.. Korzystając z Internetu ustalił, że wyłącznym dystrybutorem tego kabla jest (...) spółka z o.o. - strona powodowa

W późniejszym okresie pozwany P. M. przekazał M. B. kolejne informacje na temat upadłości A. Ś. (1).

Dnia 2 października 2014 r. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w K. ogłosił przetarg nieograniczony nr (...) pn. „Budowa kabla średniego napięcia 15 kV pomiędzy elektrownią wodną w Ś. a (...) W., gminy: M. i W., pow. (...), woj. (...)”.

Powodowa spółka nie uczestniczyła w tym przetargu albowiem uprawnionymi do takiego uczestnictwa byli wykonawcy, a nie dystrybutorzy czy sprzedawcy kabla.

Z dalszych ustaleń Sądu Okręgowego wynika , że w dniu 19 grudnia 2014 r. P. M., działając jako wspólnik (...) s.c. P. M., J. S. (1) w C. , skierował do M. J. – pracownika spółki (...) spółki z o.o. w Ż., będącej wykonawcą zadania inwestycyjnego , wyłonionym w ramach procedury przetargowej na budowę kabla , wiadomość e-mail, w której znalazły się m.in. następujące stwierdzenia:

„Tak jak wspomniałem, zmiana nazwy posiadacza certyfikatu (...) została przeprowadzona bezprawnie, ponieważ 17-02-2014 ogłoszono upadłość pana Ś., a zmiana na certyfikacie została wprowadzona dnia 18.08.2014. W świetle tego, certyfikat zgodności oraz znaki towarowe (m.in. (...)) należą do syndyka masy upadłości (...) K. W. (...). Tak naprawdę sprawa nadaje się dla prokuratora ponieważ upadły nie posiadał czynnej legitymacji do składania żadnych wniosków w imieniu firm: (...), (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. po 17-02-2014”.

Załącznik do tej wiadomości stanowiło pismo z dnia 20 października 2014 r. skierowane do Urzędu Patentowego RP, w którym syndyk masy upadłości A. Ś. , informował, iż w związku z ogłoszeniem upadłości upadły został pozbawiony prawa zarządu swoim majątkiem, a tym samym nie jest upoważniony do podejmowania decyzji dotyczących wymienionego w piśmie znaku towarowego.

W piśmie tym wskazano również, iż upadły przestał być reprezentantem (...) sp. z o.o., w związku z czym nie jest upoważniony do dysponowania znakami towarowymi należącymi do tej spółki.

Z kolei w dniu 23 grudnia 2014 r. pozwany P. M., skierował do M. J. kolejną wiadomość e-mail, o treści:

„(...) W załączeniu przesyłam kopię pisma wysłanego przez syndyka do Instytutu (...) w sprawie bezprawnie dokonanych zmian w certyfikacie zgodności nr (...). Mam nadzieję, że to pismo skutecznie odstraszy inwestora od zakupu kabla u p. Ś. (...).”

Rozważania prawne rozpoczął Sąd I instancji od szerokiego, odwołującego się do wypowiedzi doktryny i orzecznictwa sądowego przedstawienia wykładni normy art. 43 kc, stanowiącego podstawę do rozciągnięcia środków ochrony dóbr osobistych przewidzianych przez kodeks cywilny także na osobę prawną, wynikającą z potrzeby objęcia taką ochroną w szczególności dobrego imienia takiej osoby, jej marki i wypracowanej w dotychczasowej działalności renomy którym zagraża lub doprowadza do naruszenia tak rozumianej dobrej sławy, zachowanie naruszcyciela.

Następnie przenosząc te uwagi natury ogólnej na grunt faktów ustalonych w rozstrzyganej sprawie, Sąd I instancji ocenił roszczenia ochronne spółki z W., jako nieusprawiedliwione.

W ramach tej oceny wskazał, że żaden z podmiotów, których działalność została opisana w podstawie faktycznej powództwa: A. Ś. (1) prowadzący jednoosobowo działalność gospodarczą jako PHU (...), spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w D. oraz strona powodowa E. C. - spółka z o. o. w W. nie były podmiotami powiązаныmi wzajemnie w znaczeniu prawnym, a wobec tego twierdzenie powódki o tym, iż jest ona „kontynuatką” działalności gospodarczej pozostałych, jest twierdzeniem dowolnym nie wykazany w procesie.

Ustalony w sprawie sposób w jaki pozwany P. M. informował zarówno pracownika Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w K., M. B., a później także pracownika spółki wykonawcy E., M. J. o upadłości A. Ś. (1) jako jednoosobowego przedsiębiorcy, nie może być zakwalifikowane jako naruszające dobre imię strony powodowej spółki (...).

Z tego punktu widzenia fakt, że A. Ś., w dacie przekazywania tych informacji był zatrudniony u strony powodowej jest okolicznością dla takiego wniosku pozbawioną znaczenia.

Dla wyrażenia oceny przeciwnej, nie są wystarczającymi odmienne, subiektywne odczucia prezesa zarządu powódki czy A. Ś., które nie zostały w toku sporu obiektywnie potwierdzone.

Ponadto, wynikający z tych ustaleń sposób działania tego pozwanego, nie może być uznany za bezprawny, w sytuacji gdy fakt ogłoszenia upadłości A. Ś., jako przedsiębiorcy, obejmującej likwidację jego majątku był prawdziwy, będąc stwierdzonym prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego(...) w K.z dnia 17 lutego 2014r.

Sąd zwrócił także uwagę na zbieżność nazw firm obu spółek kapitałowych oraz tej pod którą działało przedsiębiorstwo obecnego dyrektora generalnego u powódki. Nazwy te, fonetycznie tożsame mogły wśród kontrahentów powódki wzbudzać wątpliwości co do wzajemnych powiązań pomiędzy nimi, tym nie mniej była to jedynie konsekwencja tej zbieżności, która nie może decydować o przypisaniu odpowiedzialności pozwanym za zarzucane im naruszenie dobrego imienia spółki z W..

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu była norma art. 98 §1 i 3 kpc i wynikająca z niej zasada odpowiedzialności za wynik sprawy.

Rozliczając te koszty, odrębnie w relacji strona powodowa - każdy z pozwanych, całością celowo poniesionych przez P. M. i J. S. (1) z tego tytułu sum, obciążył spółkę (...).

W apelacji od tego wyroku powódka, zaskarżając go w części objętej punktami: II, III i IV sentencji, domagała się jego zmiany poprzez:

- zakazanie pozwanym dalszych naruszeń dobra osobistego skarżącej w postaci dobrego imienia poprzez rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji na temat jej działalności,

- zobowiązanie P. M. i J. S. (1) do podania wyroku do publicznej wiadomości,

- zasądzenia od nich na rzecz spółki kwoty 40 000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami , liczonymi od dnia wniesienia pozwu , tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wywołaną naruszeniem ,

Ponadto skarżąca wniosła o obciążenie przeciwników procesowych kosztami postępowania za obydwie instancje,

Jako wniosek ewentualny sformułowała żądanie wydania , w odniesieniu do zaskarżonej części wyroku , orzeczenia kasatoryjnego i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Środek odwoławczy został oparty na następujących zarzutach :

- naruszenia prawa procesowego , w sposób mający dla treści rozstrzygnięcia istotne znaczenie , a to :

a/ art. 233 kpc , jako konsekwencji przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów i nie obdarzenie wiarygodnością relacji świadka A. Ś. (1) oraz przesłuchanej w charakterze strony M. F. (1), w sytuacji gdy poprawna , zgodna z zasadami logiki , ich ocena powinna prowadzić do oparcia na nich ustaleń faktycznych , zgodnie z którymi wśród kontrahentów skarżącej działania pozwanych doprowadziły do utożsamienia upadłości A. Ś. , jako przedsiębiorcy z upadłością strony powodowej, natomiast w rozmowach pomiędzy pozwanymi a M. B. z (...) w K. doszło do przekazania przedstawicielowi inwestora informacji o upadłości skarżącej spółki.

Zdaniem apelującej podnoszona wadliwość procesowa polegała także na tym , że poprawnie dokonana ocena dowodów, a nie wybiórcza i powierzchowna , jakiej dokonał jej Sąd Okręgowy , dawała podstawę do ustalenia , iż oferowany przez spółkę (...) kabel (...) był pośrednio przedmiotem przetargu zorganizowanego przez inwestora - (...) Wodnej w dniu 2 października 2014r , skoro użyty kabel także musiał być , w zakresie parametrów technicznych , zaaprobowany przez jego organizatora.

Konsekwencją tej wady , zdaniem apelującej , było także ustalenie , że informacja o upadłości była przekazana M. B. przez pozwanych tylko jednokrotnie , w sierpniu 2014r , podczas gdy później tego rodzaju działanie naruszcycieli miało miejsce wielokrotnie , w różnych formach komunikacji , trwając aż do lutego 2015r , dotycząc upadłości także strony powodowej, co było informacją niezgodną z prawdą,

b/ art. 217 §3 w zw z art. 227 kpc wobec opacia przez Sąd I instancji decyzji procesowej o nieprzeprowadzeniu pozostałych dowodów osobowych , postulowanych przez skarżącą , na wadliwej ocenie o ich zbędności dla ustalenia okoliczności faktycznych relewantnych z punktu widzenia rozstrzygnięcia ,

c/ art. 217 §1 kpc w zw z art. 224 §2 kpc , jako następstwa wyrażenia nieoprawnej oceny, w ramach decyzji o oddaleniu wniosku powódki o przeprowadzenie dowodu ze wskazanych przez nią akt, iż prowadzenie takiego dowodu nie jest możliwe ,

c/ art.98 §1 i 3 kpc w zw z art. 72 §1 pkt 1 kpc , jako konsekwencji odrębnego rozliczenia kosztów procesu pomierzy powódką , a obydwoma pozwanymi mimo , że byli reprezentowani przez tego samego pełnomocnika procesowego.,

- błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na nieoprawnej ocenie , iż ustalone w sprawie działania P. M. nie były bezprawne , mimo , że obaj pozwani naruszyli dobre imię powódki , o czym świadczy konieczność przesyłania pism wyjaśniających swój status prawny do wykonawcy zadania inwestycyjnego , spółki (...) , Urzędu Patentowego oraz Instytutu (...),

- naruszenia prawa materialnego wobec wadliwego niezastosowania przez Sąd I instancji ,mimo istnienia ku temu dostatecznych podstaw w materiale procesowym sprawy :

a/ art. 24 w zw z art. 43 kc oraz

b/ art. 448 kc , w warunkach naruszenia przez powodów dobrego imienia skarżącej i jego dokonania w sposób zawiniony , rodzący po jej stronie krzywdę , którą rekompensować powinno przyznanie zadośćuczynienia w kwocie określonej przez skarżącą powódkę.

W ramach środka odwoławczego spółka (...) domagała się , na podstawie art. 217 §1 w zw z art. 227 i 382 kpc dopuszczenia i przeprowadzenia przed Sądem II instancji , tych dowodów , które nie zostały nieprowadzone przez Sąd Okręgowy.

Odpowiadając na apelacje pozwani domagali się jej oddalenia , jako pozbawionej usprawiedliwionych podstaw.

Rozpoznając apelację, Sąd Apelacyjny rozważył :

Środek odwoławczy powódki nie jest uzasadniony i podlega oddaleniu.

W szczególności nie zasługuje na podzielenie żaden z zarzutów na których opiera się jego konstrukcja.

Nie ma racji skarżąca stawiając zarzut naruszenia art. 233 kpc.

Przyjmując , na podstawie motywów tego zarzutu , iż w istocie chodzi o §1 tego przepisu , przypomnieć na wstępie należy , odwołując się do utrwalonego i podzielanego przez skład Sądu Apelacyjnego rozstrzygającego sprawę , stanowiska Sądu Najwyższego , wypracowanego na tle wykładni art. 233 §1 kpc , iż skuteczne postawienie zarzutu naruszenia tego przepisu, wymaga od strony wykazania na czym, w odniesieniu do zindywidualizowanych dowodów , polegała nieprawidłowość postępowania Sądu w zakresie ich oceny i poczynionych na jej podstawie ustaleń.

W szczególności strona ma wykazać dlaczego obdarzenie jednych dowodów wiarygodnością, czy uznanie w odróżnieniu od innych, ich szczególnego znaczenia dla dokonanych ustaleń , nie da się pogodzić z regułami doświadczenia życiowego i [lub] zasadami logicznego rozumowania , czy też przewidzianymi przez procedurę regułami dowodzenia.

Nie oparcie stawianego zarzutu na tych zasadach , wyklucza uznanie go za usprawiedliwiony, pozostając dowolną , nie doniosłą z tego punktu widzenia , polemiką z oceną i ustaleniami Sądu.

/ por. w tej materii , wyrażające podobne stanowisko , powołane tylko przykładowo, orzeczenia Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2001, sygn. IV CKN 970/00 i z 6 lipca 2005 , sygn. III CK 3/05 , obydwa powołane za zbiorem Lex/

Taki właśnie , ograniczający się do dowolnej polemiki z oceną i ustaleniami faktycznymi Sądu I instancji ma zarzut stawiany przez spółkę (...).

W tej części motywów orzeczenia , które zostały poświęcone ocenie zeznań świadka A. Ś. (1) Sąd I instancji wskazał przyczyny dla których odmówił wiarygodności jego relacji , w zakresie utożsamienia przez potencjalnych kontrahentów informacji o jego upadłości , jako jednoosobowego przedsiębiorcy z upadłością strony pozwanej.

W uzasadnieniu apelacji , mimo jego redakcyjnego rozbudowania , skarżąca nie wskazuje dlaczego taka ocena relacji świadka jest niepoprawna z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego czy logicznego rozumowania i którą spośród tych reguł ocena ta narusza.

W istocie polemika apelującej z nią sprowadza się tylko do wyrażenia oceny przeciwnej , jej zdaniem poprawnej, na podstawie której ta część depozycji A. Ś. powinna być podstawą do ustalenia faktycznego o tego rodzaju konsekwencjach przekazania informacji o fakcie ogłoszenia jego upadłości. Z przyczyn o których była mowa wyżej, tak motywowany zarzut nie może być podzielony.

Nie ma racji skarżąca także wówczas, gdy upatruje jego realizacji w pomięciu przez Sąd Okręgowy przy rozstrzygnięciu, części materiału dowodowego , a to relacji świadka A. Ś. i przesłuchanej w charakterze strony M. F.

Wbrew tej motywacji obydwie dowody nie zostały przez Sąd pominięte ale przeciwnie, również ocenione, w sposób, który nie wykracza poza ramy oceny swobodnej. To, iż wnioski z niej wynikające nie są przez skarżącą aprobowane nie jest wystarczające do tego aby, w ten sposób uzasadniany zarzut podzielić.

Nie ma racji apelująca także, kiedy zarzut ten wiąże z niepoprawnym ustaleniem przedmiotu przetargu, ogłoszonego w dniu 2 października 2014r, którym miał być „pośrednio” kabel średniego napięcia typu (...).

Podobnie jak poprzednio, apelująca nie wskazała na czym miał polegać błąd Sądu z punktu widzenia kryteriów doniosłych dla przeprowadzenia oceny dowodów, który doprowadził do ustalenia, iż przedmiotem przetargu była „Budowa kabla średniego napięcia 15 kV pomiędzy elektrownią wodną w Ś. a (...) W., gminy: M. i W., pow. (...), woj. (...)”.

Niezasadnie także, w ramach tego zarzutu skarżąca kwestionuje ustalenie zgodnie z którym informacje o upadłości Ś. P. M. przekazywał M. B. nie tylko telefonicznie, w sierpniu 2014r, ale także później, już po ogłoszeniu przetargu, czyniąc to w różnych formach.

Takie ustalenie jest poprawne i ma swoje oparcie w treści relacji świadka B., który okoliczności te potwierdził / por. k. 111 akt /

Nietrafnym jest zarzut naruszenia art. 217 §3 w zw z art. 227 kpc, którego realizacji apelująca upatrywała w tym, że Sąd I instancji oddalił wskazane w treści zarzutu osobowe wnioski dowodowe,

W motywach wyroku Sąd I instancji wskazał przyczyny dla których uznał prowadzenie tych dowodów za zbędne dla poczynienia na ich podstawie ustaleń istotnych z punktu widzenia rozstrzygnięcia, ewentualnie takich, które wynikają z treści innych, już w sprawie przeprowadzonych albo też takich, które miały potwierdzić / biorąc pod uwagę tezę dowodową / okoliczności jedynie o charakterze hipotetycznym (potencjalnym) - por k.151 v akt /

Wbrew stanowisku apelującej ocena ta jest bowiem poprawna nie sposób zasadnie zakwalifikować decyzji procesowej Sądu I instancji jako niezgodnej z powołanymi w ramach tego zarzutu normami.

Apelująca pomija także to, że jak wynika z treści protokołu rozprawy z 13 kwietnia 2016r, żadna ze stron, wobec oddalenia przez Sąd wniosków o przeprowadzenie dowodów osobowych, nie zgłosiła zastrzeżeń. / por k. 137 akt /

Odparciu podlega także zarzut naruszenia art. 217 §1 kpc w zw z art. 224 §2 kpc

Powołany w ramach zarzutu przepis art. 224 §2 kpc, dotyczy możliwości przeprowadzenia dowodu z akt [lub wyjaśnień] organów administracji publicznej. Tymczasem strona powodowa wnioskowała w postępowaniu rozpoznawczym przeprowadzenie dowodu z akt postępowań sądowych.

Zgodnie z utrwalonym już stanowiskiem orzecznictwa sądowego procedura cywilna, nie przewiduje prowadzenia takiego dowodu, który, w warunkach istnienia takiej możliwości po stronie autora wniosku dowodowego, nie zostanie bliższego uściślony poprzez wskazanie, jakich elementów z tych akt dotyczy jego postulat dowodowy.

/ por bliżej, w tej kwestii, także poglądy Sądu Najwyższego, zawarte, w powołanych jedynie dla przykładu, judykatach z 5 kwietnia 2005, sygn. I CSK 635/04, z 21 grudnia 2005, sygn.. IV CSK 320/05, z 13 stycznia 2012, sygn.. I CSK 133/11, wszystkie powołane za zbiorem Legalis /

Brak takiego uściślenia po stronie, profesjonalnie zastępowanej powódki spowodował, iż Sąd Okręgowy słusznie wniosek oddalił.

Taka ocena tej decyzji powoduje nie tylko uznanie stawianego zarzutu za chybiony ale także, w powiązaniu z wynikiem weryfikacji naruszenia art. 233 §1 kpc w zakresie w jakim dotyczył on nie uwzględnienia innych wniosków

dowodowych zgłoszonych przez spółkę z W. , iż nie może zostać uwzględnione żądanie przeprowadzenia tych dowodów przed Sądem Apelacyjnym.

W tych bowiem okolicznościach bowiem wnioski te są spóźnione , w rozumieniu art. 381 kpc.

Nie ma racji skarżąca gdy neguje , w ramach zarzutu naruszenia art. 98 §1 i 3 kpc obciążenie jej , w warunkach porażki procesowej , odrębnie, kosztami poniesionymi przez obydwu pozwanych.

To powódka zdecydowała o ukształtowaniu strony biernej sporu , uznając , że pozwany powinni być zarówno P. M. jak i J. S. (1). Przy tym w podstawie faktycznej powództwa nie odwoływała się do faktów , które wskazywać by mogły a na to , iż twierdzone przez nią naruszenie jej dobrego imienia , marki i renomy w relacjach gospodarczych z podmiotami trzecimi , mogło nastąpić tylko w ramach wspólnego działania obu pozwanych.

Skoro tak , to ich udział w procesie miał zupełnie niezależny od uczestnictwa drugiego z pozwanych charakter , a wobec tego każdy z nich ma prawo , w warunkach przeprowadzenia skutecznej obrony przed roszczeniem powódki do tego , aby zasadnie żądać zwrotu celowo poniesionych w związku z nią, kosztów.

Kwoty zasądzone na rzecz każdego z pozwanych od przegrywającej spór powódki mieszczą się w tych granicach.

Niezasadne są także te zarzuty apelującej , w ramach których neguje ona poprawność dokonania przez Sąd niższej instancji ustaleń faktycznych.

Pierwsza część tego zarzutu , w ramach której skarżąca neguje ocenę Sądu kwalifikującego zachowanie P. M. jako zgodnego z prawem , nie może prowadzić do jego uwzględnienia dlatego , że w istocie w ten sposób nie neguje ona ustaleń ale ich ocenę prawną , która może być negowana w ramach zarzutu naruszenia prawa materialnego.

Taka sama sytuacja ma miejsce w odniesieniu do drugiej części tego zarzutu skoro także i tu kwestionowana jest ocena prawna Sądu zgodnie z którą fakty związane z koniecznością kierowania przez stronę powodowa wyjaśnień do Urzędu Patentowego , organizatora przetargu czy spółki wykonawcy, jedynie w subiektywnym odczuciu A. Ś. i prezesa zarządu poznawanej, stanowi naruszenie jej dobrego imienia, co nie jest wystarczające dla wniosku , że swoim zachowaniem powodowie to dobro osobiste naruszyli.

Odparcie zarzutów procesowych , a w szczególności tych , w ramach których strona powodowa negowała sposób przeprowadzenia przez Sąd I instancji oceny dowodów, powoduje , iż ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd , jako poprawne i kompletne , Sąd Apelacyjny przyjmuje za własne.

Przechodząc do oceny zarzutów prawno materialnych wskazać należy , że w odniesieniu do osób prawnych jej prawami osobistymi podlegającymi ochronie na podstawie art. 43 w zw z art. 24 §1 kc , są te wartości niemajątkowe, dzięki którym osoba ta może funkcjonować , w zgodzie z profilem swojej działalności. Nie może budzić wątpliwości , że dobre imię , renoma , marka jaką wypracował taki podmiot w dotychczasowej działalności , w relacjach zewnętrznych jest takim dobrem podlegającym takiej ochronie.

Niezależnie jednak od tego , że o jej udzielenie występuje osoba prawna o tym czy zachowanie pozwanego rzeczywiście stanowiło takie naruszenie decyduje , ukształtowana przez wszechstronna analizę okoliczności ustalonych w postępowaniu , ocena o charakterze obiektywnym , a nie subiektywne przekonanie pracowników czy członków organów podmiotu ubiegającego się o nią.

/ por. w tej kwestii także stanowisko Sądu Najwyższego , zwarte w judykacie z 14 listopada 1986r , sygn. II CR 295/86 , publ. OSN 1988 poz. 40 , a także uwagi J. Frąckowiaka w Systemie prawa prywatnego t. 1 s. 1194 oraz S. Dmowskiego w komentarzu do kodeksu cywilnego t. 1 s. 100/

Odwołując się do tych uwag natury ogólnej stwierdzić należy , iż żaden z zarzutów prawno materialnych postawionych w apelacji nie jest usprawiedliwiony.

W pierwszym rzędzie zwrócić należy uwagę, że wszystkie fakty na które powoływała się powódka by uzasadnić bieganie się o udzielenie ochrony, w warunkach naruszenia jej dobrego imienia, identyfikowała z działaniami tylko jednego z pozwanych - P. M.

Żadne z nich nie zostało przypisane drugiemu z pozwanych, a co najwyżej apelująca posługiwała się generalnym stwierdzeniem, iż kwestionowane działanie było działaniem wspólnym ich obu, bez powiązania konkretnej aktywności wspólników spółki cywilnej (...) z czasem, miejscem i jej rodzajem.

Gdy ten brak precyzji, w opisie tego, w jaki sposób działał J. S. (1), w wyniku czego miało dojść do naruszenia dobrego imienia spółki (...), odnieść do niezakwestionowanej w zarzutach apelacyjnych jego relacji złożonej w charakterze strony, w której stwierdził, że w ramach podziału zadań z P. M., nie zajmował się relacjami z podmiotami gospodarczymi z południa Polski, nie miał dostępu do skrzynki e-mailowej wspólnika, nie prowadził jakiegokolwiek korespondencji z podmiotami, którym informacje o statusie A. Ś. (1) jako przedsiębiorcy przekazywał P. M. / k. 138 akt /, to usprawiedliwioną jest ocena, że powódka nie dowiodła w postępowaniu, że J. S. podejmował działania, które zostały mu przypisane.

Nie udowodnienie takich okoliczności jest wystarczające do tego, aby powództwo wobec tego pozwanego uznać za nieuzasadnione.

Również w odniesieniu do oceny roszczeń ochronnych powódki o ile skierowane zostały przeciwko drugiemu ze wspólników spółki cywilnej (...), nie można w sposób uzasadniony mówić, iż ich oddalenie stanowi naruszenie wskazanych przez skarżącą norm prawa materialnego.

Z ustaleń poczynionych w sprawie wynika, że rzeczywiście prowadził on korespondencję zarówno telefoniczną jak i w formie informacji przesyłanych elektronicznie tak z przedstawicielem inwestora - M. B. jak i wykonawcy M. J., których informował o fakcie ogłoszenia upadłości A. Ś. (1) jako jednoosobowego przedsiębiorcy.

Kolejne informacje dotyczyły tego, jak jego upadłość likwidacyjna rzutuje na możliwość dysponowania przez upadłego prawami własności przemysłowej służącymi mu dotąd, do m. in. kabla typu T..

Z ustaleń tych wynika także, że informacje te były prawdziwe, odwołując się do prawomocnego postanowienia Sądu, który ogłosił (...) albo też do pism syndyka masy upadłości tegoż, kierowanych do Instytutu (...) czy Urzędu Patentowego RP, w których wobec tych instytucji zgłaszał on zarzuty, w odniesieniu do decyzji upadłego obejmujących rozporządzenia tymi prawami.

Z drugiej strony żadna z okoliczności ustalonych w sprawie nie potwierdza, aby przekazując te informacje P. M. identyfikował A. Ś. (1) ze stroną powodową, a tym bardziej aby wskazywał, że wobec spółki (...) w W. także została ogłoszona upadłość.

To, że powódka zdecydowała się zatrudnić A. Ś. (1) jako dyrektora generalnego i przez obowiązki wynikające z tego stosunku, realizowane przezeń kontakty handlowe podejmowane w jej imieniu z podmiotami zewnętrznymi powodowało, iż mogła być kojarzona z jego osobą.

To skojarzenie było tym bardziej możliwe, gdy uwzględni się fonetyczną tożsamość nazw firm pod którymi była prowadzona jednoosobowa działalność upadłego, oraz działały spółki z o.o (...) / powódka / Konsekwencje takich następstw nie mogą jednak obciążać pozwanego.

W szczególności nie mogą decydować o uznaniu, że naruszył dobro osobiste w postaci dobrego imienia powodowej spółki.

Odmienne ocena skrzęcej wynikająca jedynie z subiektywnego przekonania prezesa zarządu powódki i zatrudnionego przez nią A. Ś., o czym była już uprzednio mowa, nie może być uznana za uzasadnioną.

Wobec tego już tylko na marginesie dodać należy, iż postępowanie dowodowe nie wykazało okoliczności wskazujących na to, że działanie P. M. było bezprawne, skoro, jak wskazano wyżej, treść przekazywanych przezeń informacji była zgodna z prawdą.

Z podanych przyczyn, w uznaniu apelacji za pozbawioną usprawiedliwionych podstaw, Sąd Apelacyjny orzekł o jej oddaleniu, na podstawie art. 385 kpc w zw z art. 43 kc w zw z art. 23 i 24 §1 oraz art. 448 kc.

Rozstrzygając o kosztach postępowania apelacyjnego, Sąd II instancji zastosował art. 98 §1 i 3 kc w zw z art. 108 §1 i 391 §1 kpc i wynikającą z niej, dla wzajemnego rozliczenia stron z tego tytułu, zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy.

Kwota należna, każdemu z osobna pozwanemu od przegrywającej powódki, stanowiąca sumę wynagrodzeń profesjonalnego pełnomocnika będącego adwokatem za obronę powodów przed roszczeniami natury majątkowej i niemajątkowej, została ustalona na podstawie §2 pkt 5 oraz §8 ust. 1 pkt 2 w zw z §10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności adwokackie z 22 października 2015 [DzU z 2015 poz. 1800]

SSA Grzegorz Krężolek SSA Andrzej Struzik SSA Zbigniew Ducki